

[Wilhelm]

Jeg vil gerne slutte med at spørge boligministeren helt præcist, om vi får regeringens udspil, inden forhandlinger begynder, eller om man som sædvanlig vil begynde sonderinger for at se, hvordan udspillet egentlig kan lægges som en mellemproportional, og derved låser sig fast og umuliggør for andre partier, for lejerbevægelsen, for offentligheden, ja, såmænd også for den socialdemokratiske folketingsgruppe, overhovedet at blande sig i denne diskussion. Kommer regeringen med et udspil, som er dens eget, inden den begynder sonderinger, eller går det, som det gik ved de tidligere boligforlig?

Ole Olsen (SF):

Vi har jo her i landet en lang række meget alvorlige boligproblemer, og de går lige fra sorte ejendomme, der er blevet sorte, fordi man har ført en forfejlet økonomisk politik, der medfører en alt for høj rente, og til udstykning af ejerlejligheder. Det er klart, at debatten her i dag har været præget af disse problemer, men jeg synes ikke, at man, fordi vi er optaget af de generelle problemer, skal glemme, at der flere steder eksisterer enkeltproblemer, der har krav på, at vi tager os af dem.

Et af de problemer, efter min mening et af de alvorligste, er den tagsag, der rider beboerne af gårdhavehusene i Albertslund som en mare. Sagen er, at man her har bygget en lang række huse, og dengang de blev bygget, blev de berømmet over store dele af verden som noget af det mest fremragende, der var lavet. I dag – og det er ikke så forfærdelig mange år efter – er disse bygninger hurtigt ved at få mange af de karakteristika, man normalt forbinder med slum. Beboerne må finde sig i, at det på grund af en fejlkonstruktion i tagene regner ned til dem. Og de problemer, som fugten giver, er minsandten mange. Enhver, der overhovedet har aflagt besøg i et af de huse, vil vide, hvor store problemerne er.

Man kan naturligvis spørge, om ikke det er urimeligt, at jeg her, hvor vi har en generel debat, trækker denne specielle sag frem, vi har jo så mange andre og store problemer. Jeg mener imidlertid, at der er en mægtig god grund til at gøre det. Byggeriet blev i sin tid opført som forsøgsbyggeri. Boligministeriet fulgte meget nøje med i, hvad der skete.

Enhver detalje skulle godkendes i boligministeriet. Man kan roligt sige, at der bogstaveligt talt ikke blev slået et søm i, uden at det var godkendt af boligministeriet.

Jeg vil naturligvis ikke påstå, at boligministeriet er eneansvarligt for den tilstand, som tagene i dag befinder sig i, men så vil jeg til gengæld også sige, at boligministeriet ikke bør have lov til at rende fra sin del af skylden for, hvad der er sket. Jeg ved godt, at boligministeren ikke kan lide huslejeaktioner, men jeg synes nok, at boligministeren skal se lidt på baggrunden for boligaktionerne.

Der er helt klart sket fejl fra boligministeriets side, og det kan derfor ikke nytte noget, at man blot forlanger, at lejerne finansierer reparation eller ombygning via lejeforhøjelser. Det forekommer naturligt, at det offentlige tager konsekvensen af de fejl, der er begået fra det offentlige side, og betaler, hvad reparationerne koster, selv om det er mange penge. Kan man ellers fremtidig have nogen tiltro til forsøgsbyggerier, som boligministeriet går ind for?

Når alt kommer til alt, har man vel også indhøstet erfaringer fra tagene i gårdhavehusene i Albertslund, erfaringer, der er kommet andre bebyggelser til gode. Hvorfor skal lejerne i Albertslunds gårdhavehuse betale for disse erfaringer, som i hvert fald foreløbig ikke er kommet dem til gode?

Johan Philipsen (V):

Jeg ved udmærket, at det er komplet nyteløst at henvende nogle ord til retsforbundet. Hr. Mølgaard gjorde jo det, som jeg forventede: efter en omtale af boligproblemerne endte han i retsforbundets eneste religion, jordspekulationen.

Jeg vil gerne sige, at en kvadratmeter byggejord koster en timeløn, og det har den for resten gjort i de sidste 40 år i Danmark. Da de arealer, man i øjeblikket bygger almennyttige boliger på, rundt regnet koster 40 kr. pr. m², bliver det rigtignok dyrere, når man begynder at byggemodne og regner dagens arbejds løn til. Men det kan altså ikke nytte, at man med boliger, der koster et sted imellem 2.200 kr. og 3.200 kr. pr. m², giver sig til at sige, at den eneste skurk i den handel er grundpriserne. De betyder uendelig lidt.

Så sagde hr. Mølgaard – og det er da i hvert fald meget venligt over for mig – at